

§ 2.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1963-64.

§ 3.

Stk. 1. I sognekommuner, hvor grundskyldpromillen i skatteåret 1962-63 er over 42, kan kommunalbestyrelsen uanset bestemmelsen i § 3, stk. 1, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme for skatteåret 1963-64 fastsætte en promille på mere end 35, når promillen fastsættes mindst 7 lavere end den for skatteåret 1962-63 gældende. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at grundskyldpromillen nedsættes med mindre end 7, idet nedsættelsen dog skal udgøre mindst 2. Fra og med skatteåret 1964-65 skal grundskyldpromillen nedsættes med mindst

2 årlig, indtil promillen er højst 35, jfr. dog nævnte lovs § 4, stk. 1.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme kan grundskyldpromillen for skatteårene 1963-64, 1964-65 og 1965-66 uden tilladelse efter lovens § 4, stk. 2, fastsættes indtil en fjerdedel højere eller lavere end den for skatteåret 1962-63 gældende promille. For skatteåret 1963-64 vil grundskyld endvidere uden tilladelse efter lovens § 4, stk. 2, kunne udskrives med den promille, der følger af det af amtsrådet i henhold til § 4 i lov nr. 34 af 18. februar 1961 for skatteåret fastsatte ligningsforhold.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme kan grundskyldpromillen i sognekommuner, hvor den for skatteåret 1962-63 er over 40, altid nedsættes til 30.

Gustav Pedersen.

/ Horn.